

Niejednokrotnie zdarza się, że gniazda są zasiedlane do końca lipca, a nawet do pierwszych dni sierpnia. Zimą chętnie przebywa w stadach wraz z innymi drobnymi ptakami. Polskę opuszczają we wrześniu/październiku, powracają do nas w marcu/kwietniu.

Pokarm:
Młode – drobne owady (oraz ich larwy), pajęczaki.
Dorosłe – nasiona drzew i bylin, pąki drzew, rzadziej nektar kwiatów i sok drzew, drobne bezkręgowce.

Waga: 18 g – 26 g

Rozpiętość skrzydeł: 24 cm - 29 cm

Ilość jaj: 4 - 5 sztuk

Okres wysiadywania jaj: 11 dni – 15 dni

Najlepszy czas do obserwacji: wczesna wiosna.

Ciekawostki:
Budując gniazdo zięba zbiera materiał z najbliższej okolicy – to pomaga w maskowaniu, gdyż używa charakterystycznych dla danego terenu materiałów.

Młode samce ćwiczą śpiew słuchając głosu wydawanego przez ich ojca. Śpiew ptaków z różnych części Polski może się różnić.

Dorosłe zięby przy zbieraniu pokarmu spędzają większość czasu na ziemi.

Najstarsza zaobraczkowana dziko żyjąca zięba liczyła 17 lat.

Podczas sezonu lęgowego samce mogą toczyć zażarte boje w obronie swojego terytorium. Zdarza się, że walcząc „dziób w dziób” spadają na ziemię, mimo tego nie przerywają walki.

Dawniej w Turyngii i Harcu łapano samce zięb i urządzano konkursy ich śpiewu.

W wielu krajach uważa się, że gdy ma nadejść deszcz – samic zięby odzywa się specyficznym głosem (tzw. „wołanie o deszcz”).

PTAKI

Parku Krajobrazowego “Dolina Baryczy”

ZIĘBA

fot. P.Śnigucki

fot. P.Śnigucki

samica zięby ze zdobyczą

fot. P.Śnigucki

Dofinansowano ze środków
Wojewódzkiego Funduszu
Ochrony Środowiska i
Gospodarki Wodnej we
Wrocławiu

Dolnośląski Zespół
Parków Krajobrazowych,
ul. Puszczykowska 10,
50-559 Wrocław
www.dzpk.pl
Wrocław 2016

Zięba (*Fringilla coelebs*)
Chaffinch, Pinson des arbres, Buchfink

Słowo fringilla po łacinie oznacza popiskiwanie ptaka. Jest licznie lęgowa w całej Polsce. Ten rezolutny ptak wielkości wróbla lubi przebywać na obszarach zamieszkałych przez człowieka – pod warunkiem, że znajdzie większą grupę drzew i krzewów do zamieszkania. Mocny

fot. P.Śnigucki

dziób oraz mocne mięśnie tegoż dzioba pozwalają „rozgryzać” osłonki nasion. Samiec jest trochę większy od samicy, inaczej jest też ubarwiony – ma jaskrawe barwy, szczególnie charakterystyczny jest rdzawej barwy upierzenie brzucha, piersi i przedniej części głowy. Samica jest szarozielonkawa. Zarówno jedno jak i drugie ma specyficzny biało-czarny wzór na skrzydłach. Wiosną dziób samców przybiera niebieskoszarą barwę, przez pozostałą część roku ma barwę jasnobrązową. Gniazdo buduje samica – jest to doskonała konstrukcja, świetnie ukryta.

Lokalizowane jest w splecionych gałęzkach drzew liściastych, w gęszczu iglaków (świerk lub jałowiec). Może być założone nisko – np. 1 metr nad ziemią, lub wysoko – do 10-15 metrów, przy pniu albo na końcu gałęzek. Zięba maskuje je wtykając kawałki porostów, mchu lub piór i gałązek. Dosyć grube ścianki i dno zapewniają odpowiedni komfort. Średnica gniazda dochodzi do 12 cm., wysokość – do 9 cm. (grubość dna może dochodzić do 4,5 cm). Elementy budulcowe prócz tego, że są doskonale posplatane, są

fot. P.Śnigucki

łączone także pajęczyną i kokonami owadów co zapewnia dodatkowe wzmocnienie. Wnętrze jest wyłożone suchymi trawami i mchem. Zazwyczaj w drugiej połowie kwietnia samica składa 4 lub 5 jaj i wysiaduje je przez około 2 tygodnie. Samiec w tym czasie ją karmi, pilnuje terenu i intensywnie śpiewa odpędzając inne samce. Potrafi też ostrzec samicę przed niebezpieczeństwem – opuszcza ona wówczas szybko gniazdo.

Skorupki jaj mają barwę bladnoróżową, sinoniebiską albo czerwonawoszarą, z nielicznymi drobnymi ciemniejszymi plamkami i nitkami o rozmytych brzegach. Po wykluciu pisklęta pozostają w gnieździe do 2 tygodni, jednak w razie niebezpieczeństwa mogą je opuścić (potem już do gniazda nie wracają). Karmione są przez oboje rodziców, przynoszących im pokarm w wolu. Gdy para zięb zakończy wychowanie pierwszego lęgu, przystępuje do kolejnego. Jeżeli jaja zostaną wykradzione, zięby mogą powtórzyć lęg kilka razy.

fot. L.Matacz

gniazdo zięby

fot. P.Śnigucki